

BYLI JSME MLADÍ...

STÁRNUTÍ JE ÚKOLEM

Byli jsme mladí, a už nejsme. Ledacos nás bolí, a zažíváme, že stárnutí je proces, který nelze zastavit. U některých lidí vnímáme proces stárnutí jako zrající dobré víno. U jiných naopak jako ocet...

Nemá smysl si říkat, že nechceme být staří nebo že když se budeme cítit mladými, tak takoví budeme. Ale nepomohli bychom si ani, kdybychom se svému stárnutí pasivně poddali. Tak jako je mládí či střední věk výzvou a úkolem, tak i stárnutí je úkolem. A cestou, na které můžeme zakoušet Boží vedení a doprovázení.

KAM SMĚŘUJEME?

V některých ohledech jdeme do větší samoty. Což je v něčem nemilé a v něčem příjemné. Nepříjemné v tom, že je to zpravidla cestou do větší nemohoucnosti, a tedy i do závislosti na druhých. Pro mnohé je také stárnutí cestou do citelné bezvýznamnosti, zejména u těch, kteří zastávali důležité pozice.

BLÍZKOST BOŽÍ

Ovšem stárnutí pro nás může být také cestou do větší blízkosti Boží, do větší jednoduchosti víry a cestou ke konci všech trápení. Ať už si to připouštíme nebo ne, je to cesta k bráně, kterou máme projít do neznáma a současně k tomu, kterého známe a chceme znát z blízka – brána do blízkosti Boží. Celý život je cestou ke smrti. A staří lidé s ní musí počítat jako s blízkou skutečností a připravit se na ni. I když to dnes jaksi není v módě...

To všechno však neznamená opustit tento život, o nic se nestarat a nezajímat. Ale je třeba naplňovat život tak, abychom došli po dobré cestě k cíli, kterým je Bůh. Jde o získávání moudrého a nadále zrajícího pohledu na život.

NEJSME „STAŘÍ“, ALE JSME LIDÉ...

Nejsme především ani staří, ani „na svůj věk mladí“, ale jsme lidé na životní cestě. Stvoření k obrazu a podobenství Božímu, jak říká Bible.

Jako křesťané jsme Bohem přijati za vlastní, včlenění do živého organismu církve a vyzývání, abychom následovali Ježíše, a to na celé jeho životní cestě. Na této cestě je nám slíben a dáván Duch svatý, který nestárne. Uznáváme, že jsme hříšníci, ale také že nás Ježíš vykoupil. Bůh nás volá k dosažení cíle naší životní cesty ... k sobě.

Stárnutí, slábnutí a smrt patří do lidského života. Bůh s tím vším počítá a pracuje. Ale cíl našeho života je za hranicí času, tedy u Boha. Tam už se nestárne...

Se svolením zpracováno podle knížky: Aleš Opatrný, Výzvy stárnutí, kterou vydalo nakladatelství Doron. Redakčně upraveno.